

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

Factors Affecting Academic Achievement of Nakhon Ratchasima College Students

กชพร ใจอดทน¹, อรณิชา ทศตา²

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา,

Kotchaporn Jaiodton¹, Onnitca Thodsata²

Faculty of Education Nakhon Ratchasima College^{1,2}

E-mail: onnitca@nmc.ac.th²

Received: April, 27, 2021; Revised: November 12, 2021; Accepted: November 30, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 346 คน ด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ในแต่ละสาขาวิชา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.936 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน การวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยที่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ส่วนปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน มีสหสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง 0.010 ถึง 0.481 2. ตัวแปรพยากรณ์ที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาได้ คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ ร้อยละ 21.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 4.60 โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี และปัจจัยด้านครูผู้สอน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .209, .153, .130 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y' = -3.141 + .216X_1 - .144X_3 - .128X_2$ ในรูปของคะแนนมาตรฐาน $Z' = .209X_1 - .153X_3 - .130X_2$

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the factors affecting the academic achievement and to create the predicting equations for the academic achievement of Nakhon Ratchasima College students. The samples were 346 senior students of academic year 2019. They were purposively and stratified randomly selected from each field of study. The instrument used was a rating scale questionnaire, with reliability 0.936. The collected

data were analyzed using a stepwise multiple regression analysis. The results of the analysis revealed that 1) learner factor and environmental factor were positively correlated with academic achievement, 2) the three factors of learner, teacher and media / technology equipment were found to be predictive factors of academic achievement of Nakhon Ratchasima College students, with the multiple correlation coefficient of 21.30% and the prediction coefficient 4.60%, statistically significant at the .01 level. The regression coefficients of the factors mostly affecting the academic achievement were the learners' factor, the equipment, media / technology factor and the teacher factor. The regression coefficient in the form of standard scores was .209, .153, and .130, respectively. The forecasting equations could be written as follows:

Forecasting equations in raw scores $Y' = -3.141 + .216X_1 - .144X_3 - .128X_2$

In the form of standard scores $Z' = .209X_1 - .153X_3 - .130X_2$

KEYWORDS: Factors affecting Academic Achievement, Nakhonratchasima College Students.

บทนำ

ปัจจุบันสังคมเผชิญความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของทุกคนในสังคม ดังนั้น เพื่อให้รู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทุกคนจึงต้องพัฒนาความรู้ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต โดยมีการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสำคัญต่อผู้เรียนและเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพการศึกษาของชาติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ และมีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนด้วยคุณภาพ ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้นมีหลายปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านร่างกาย ปัจจัยด้านความรัก ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน ปัจจัยด้านพัฒนาการแห่งตนและปัจจัยด้านการปรับตัว (Danial A. Prescott, 1961) ปัจจัยทั้ง 6 ด้านนี้ โดยธรรมชาติแล้วบางปัจจัยที่ส่งเสริมผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่บางปัจจัยเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันไป โดยปัจจัยด้านหนึ่งอาจจะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนคนหนึ่ง แต่อาจเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอีกคนหนึ่งก็ได้

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ และมีบางเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติในการเรียน การส่งเสริมสนับสนุนจากครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน วิธีการวัดผลประเมินผล ความเหมาะสมของอุปกรณ์ สื่อต่อการจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ พฤติกรรมของผู้สอน การสอนซ่อมเสริม ครอบครัว เพื่อน หลักสูตร ผู้บริหาร และทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน (สุภาพร คำรส, 2555; กนกภรณ์ เทสินทโชติ, 2560; วราภรณ์ ลวงสวาส, 2561; นัฐพล วัฒนสุข, 2559; พรรณภัทร แซ่ท้าว, 2562 ; ปญญา กันเขต, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา โดยผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน และเป็นสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการอันจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับการกิจการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ และมีมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา กับปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

สมมติฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีสหสัมพันธ์กับปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาได้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

3. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนของอาจารย์และเพื่อเป็นสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการการเรียนการสอนของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องอันจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องตามการกิจการผลิตบัณฑิตด้านวิชาการและวิชาชีพให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพื่อจะช่วยให้เกิดแนวทางสำหรับใช้เป็นรูปแบบการวิเคราะห์สมการเชิงเส้นเพื่อชี้ให้เห็นว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เป็นตัวแปรซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้อและสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ในการทบทวนวรรณกรรมนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ปริมาณและทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับจากกระบวนการเรียนการสอนเป็นความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน (กรมวิชาการ, 2551; ปราณี กองจินดา, 2549; พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2548)

2. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**

บลูม (Bloom, 1976) กล่าวว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ปัจจัย (ประยูรศรี บุตรแสนคม, ฐิณดา คำภูแก้ว, สุนทรพจน์ ดำรงพานิช, 2555; นวรัตน์ ศึกษากิจ, 2561; ปราณี กองจินดา, 2549; สุทธภา บุญแซม, 2553; วรพล วิแหลม, วันวิศา วงษ์แหวน, 2562) คือ

1. พฤติกรรมนำเข้าด้านพุทธิพิสัย หมายถึง ความสามารถและความถนัดของผู้เรียนที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ ทั้งสองประการนี้ที่เกิดขึ้นก่อนการเรียนรู้

2. คุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย หมายถึง แรงจูงใจหรือทัศนคติที่มีต่อรายวิชาและต่อสภาพแวดล้อมในการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเอง

3. คุณภาพของการสอน หมายถึง การวางแผนการสอนหรือจุดมุ่งหมายรายวิชาที่ผู้สอนได้วางแผน รวมถึงการให้คำปรึกษา แรงเสริมจากผู้สอน และวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือสามารถแสดงความคิดเห็นได้

ตัวแปรทั้งสามตัวนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถึงร้อยละ 90 แต่ถ้าพิจารณาทีละตัวแปรจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมนำเข้าด้านพุทธิพิสัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 50 ส่วนคุณลักษณะนำเข้าด้านจิตพิสัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25 และคุณภาพของการสอนสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25 แต่นำตัวแปรพฤติกรรมนำเข้าด้านพุทธิพิสัยและคุณลักษณะนำเข้าด้านจิตพิสัยมาพิจารณาร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 65 (Herbert J. Walberg, 1984) อ้างถึงใน เอี่ยมพร หลินเจริญ, สิริศักดิ์ อาจวิชัย; และภีรภา จันทรอินทร์, 2552) โดย Walberg ผู้ตั้งทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา (A theory of education productivity) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์เดิม เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูและกลยุทธ์ในการเรียนของนักเรียน 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน

วนิดา ดีแป้น, 2553; อ้างอิงจาก สมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) ได้สรุปว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียนจากแนวคิดของนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behavioral psychologists) เชื่อว่าคนเราทุกคนสามารถเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้ หากมีตัวกระตุ้นและการเสริมแรงการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการด้านกลไกที่ถูกควบคุมจากสิ่งต่าง ๆ ภายนอก แต่นักจิตวิทยาการรู้คิด เชื่อว่าผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ความรู้และสติปัญญา ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้สอนเป็นเพียงผู้รับผิดชอบในการสอน แต่ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียน

2. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนในโรงเรียนที่มีได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียนหรือการเรียนการสอนเท่านั้น

3. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโดยทั่ว ๆ ไป สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้เกิดจากตัวผู้เรียนเอง

4. ปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนและปัจจัยที่เกี่ยวกับบริบทการเรียนการสอน รวมถึงปัจจัยด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งในและนอกชั้นเรียน และด้านจุดมุ่งหมายของการสอน

นอกจากนี้ วนิดา ดีแป้น, 2553; อ้างอิงจาก สมิตรา อังวัฒนกุล, (2539) ได้สรุปเพิ่มเติมว่า ปัจจัยที่สำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน มี 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านผู้สอน ซึ่งผู้สอนมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ให้ความรู้ ผู้สอนที่เข้าใจหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ มีแนวการสอนดีและมีศรัทธาต่อการประกอบอาชีพครู ย่อมจะ (สอน) ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์เป็นอย่างดี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนต่าง ๆ จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงประสิทธิภาพที่น่าพอใจของนักเรียนด้วย

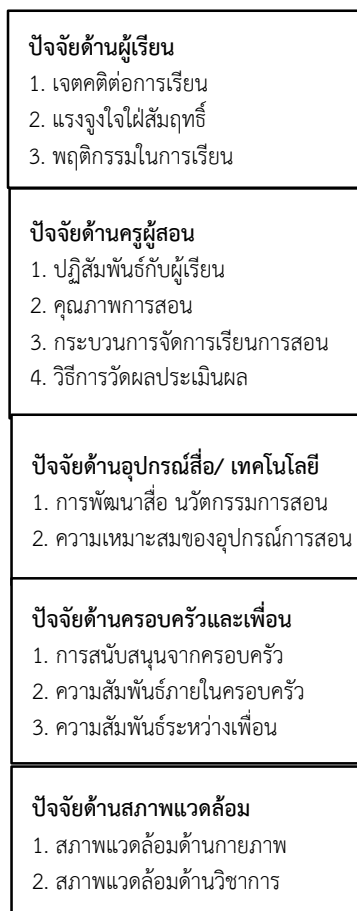
2. ปัจจัยด้านการสอน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

และร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ทั้งนี้จะสอนโดยเน้นเนื้อหาและการจัดกิจกรรมทุกด้านที่จะพัฒนาเกี่ยวกับวิชาเรียน

3. ปัจจัยด้านสังคม เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม เช่น การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ใช้ประโยชน์จากรายวิชานั้น การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว เป็นต้น

จากผลการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงพัฒนารอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรเกณฑ์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) โดยวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปร

ต่างๆที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

ประชากรและตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3,455 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนวิทยาลัยนครราชสีมา มี.ค. 63)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 346 คน ได้มาโดยใช้สูตรของ Taro Yamane แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างเฉพาะ

3) ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี ได้แก่ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมการสอนและความเหมาะสมของอุปกรณ์การสอน

4) ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

5) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ และสภาพแวดล้อมด้านวิชาการ

3.2 ตัวแปรเกณฑ์ (Criteria Variables)

คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดมาตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงเทอม 1 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการแล้วสร้างแบบสอบถามการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำแนกเป็นเจตคติต่อการ

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อศึกษาผลลัพธ์จากปัจจัยที่สัมพันธ์กับการศึกษาปัจจัยมูลเหตุที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรพยากรณ์ (Predictive Variables) ได้แก่

1) ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมในการเรียน

2) ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคุณภาพการสอนกระบวนการจัดการเรียนการสอนและวิธีการวัดผลประเมินผล

เรียน 10 ข้อ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 10 ข้อ พฤติกรรมในการเรียน 10 ข้อ ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน 10 ข้อ คุณภาพการสอน 10 ข้อ กระบวนการจัดการเรียนการสอน 10 ข้อ วิธีการวัดผลประเมินผล 6 ข้อ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมการสอน 5 ข้อ ความเหมาะสมของอุปกรณ์การสอน 6 ข้อ การสนับสนุนจากครอบครัว 7 ข้อ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 10 ข้อ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน 10 ข้อ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ 8 ข้อ และสภาพแวดล้อมทางวิชาการ 5 ข้อ และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.936

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson' Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีแบบมีขั้นตอน (Stepwise)

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

ผู้วิจัยวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน (X1) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X2) ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี (X3) ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน (X4) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X5) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(Y) ด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Analysis) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปร	GPA	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
GPA	1.000					
X ₁	0.071	1.000				
X ₂	-0.093*	0.481**	1.000			
X ₃	-0.092*	0.480**	0.367**	1.000		
X ₄	0.029	0.010	0.072	0.131**	1.000	
X ₅	-0.046	0.057	0.245**	0.049	0.419**	1.000

** P< .01, * P<.05

ตารางที่ 1 แสดงว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) มีสหสัมพันธ์ทางบวกบ้างพอสมควรกับปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน แต่มีสหสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับปัจจัยด้านครูผู้สอน และ ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี แต่ไม่มีนัยสำคัญกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) อยู่ระหว่าง 0.010 ถึง 0.481

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้วยกัน พบว่า ปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงและมีนัยสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) กับปัจจัยด้านครูผู้สอน (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง (r_{xy} = 0.481) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) กับ

ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี (X₃) (r_{xy} = 0.480) และปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน (X₄) กับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X₅) (r_{xy} = 0.419) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปรากฏผลดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา ด้วยการทดสอบ F-test สำหรับตัวแปรพหุคูณในแต่ละสมการสามารถร่วมกันทำนาย (พยากรณ์) ตัวแปรตาม

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
Regression	2.462	5	.492	3.242	.007**
Residual	51.652	340	.152		
Total	54.114	345			

** P< .01

ตารางที่ 2 แสดงว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถสร้างสมการทำนายเชิงเส้นตรงได้ 2.2 สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณและสร้างสมการระหว่างตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผล

ต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยปัจจัยที่คาดว่าจะทำนายและอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีทั้งหมด 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE	Beta	t	Sig	Tolerance	VIF
ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1)	.216	.067	.209	3.197	.002**	.658	1.520
ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_2)	-.128	.063	-.130	-2.052	.041*	.696	1.437
ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี (X_3)	-.144	.059	-.153	-2.454	.015*	.727	1.375
ปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน (X_4)	.080	.061	.078	1.311	.191	.803	1.245
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X_5)	-0.35	.041	-.051	-8.39	.402	.769	1.300

ค่าคงที่ (Constant) = 3.141, $R = 0.213$, $R^2 = 0.046$, Adjusted R Square = 0.031, SE = .3897

** P< .01, * P<.05

ตารางที่ 3 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา มี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_2) และปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี (X_3) เมื่อเข้าสมการถดถอยแล้วได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

พหุคูณเท่ากับร้อยละ 21.30 ($R = 0.213$) และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ร้อยละ 4.60 ($R^2 = 0.046$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาสูงสุด คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน

(X₁) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี (X₃) และปัจจัยด้านครูผู้สอน (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Beta) เท่ากับ .209, .153, .130 ตามลำดับ และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Y' = 3.141 + .216X_1 - .144X_3 - .128X_2$$

$$Z' = .209X_1 - .153X_3 - .130X_2$$

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ส่วนปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี และปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน มีสหสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยที่สองปัจจัยแรกนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X₂) ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี (X₃) และปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน (X₄) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X₅) มีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) อยู่ระหว่าง 0.010 ถึง 0.481 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกฤตา เส็งเข้ม, สำราญ มีแจ้งและเทียมจันทร์ พาณิชยผลินไชย (2556) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวรพบว่า นิสิตในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้วยกัน(พบ)จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด 3 ลำดับแรก คือ

ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) กับปัจจัยด้านครูผู้สอน (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง (r_{xy} = 0.481) รองลงมา คือ ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) กับปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี (X₃) (r_{xy} = 0.480) และระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน (X₄) กับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X₅) (r_{xy} = 0.419) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษานั้นอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการร่วมมือร่วมใจกันระหว่างหลายๆ ฝ่ายทั้งผู้บริหารสถานศึกษา คณาจารย์/บุคลากรทางการศึกษา ความร่วมมือของผู้ปกครอง/นักศึกษา และชุมชน จึงจะสามารถพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวราภรณ์ ลวงสวาส (2561) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวม มีสหสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .473-.689 ส่วนปัจจัยที่แต่ละด้านส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีค่าสหสัมพันธ์ระดับปานกลาง คือ ปัจจัยด้านผู้บริหาร (X₁) (r = .581) ปัจจัยด้านครู (X₃) (r = .513) ปัจจัยด้านผู้ปกครอง (X₄) (r = .508) และปัจจัยด้านผู้เรียน (X₂) (r = .473) และสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรแก้ว เกาวิเศษ (2556) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีค่าเท่ากับ 0.210 (R = .210) โดยปัจจัยทุกด้านมีสหสัมพันธ์ทางบวก

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความผันแปรร่วมกัน หรือส่งผลร่วมกันระหว่างตัวแปรปัจจัยและตัวแปรเกณฑ์ร้อยละ 4.40 ($R^2 = .044$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งฤดี กล้าหาญ (2557) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่พบว่า ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนและความรู้พื้นฐานเดิม มีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ($r = 0.26, 0.25$ และ $0.23, p < .05$) ตามลำดับ โดยตัวแปรด้านความมีวินัยและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้ร้อยละ 14.1 ($p < .01$)

2. ผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถสร้างสมการทำนายเชิงเส้นตรงด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณด้วยตัวแปรพยากรณ์ 3 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_2) ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี (X_3) เข้าสมการถดถอยแล้วได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับร้อยละ 21.30 ($R = 0.213$) และค่าสัมประสิทธิ์ทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ร้อยละ 4.60 ($R \text{ Square} = 0.046$) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวแปรสามารถอธิบายการผันแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 4.60 จากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R \text{ Square}$) = 0.046 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี (X_3) และปัจจัยด้านครูผู้สอน (X_2) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

พฤติกรรมทางการเรียน เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลโดยตรงต่อนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมทางการเรียนและเจตคติดีย่อมมีแนวโน้มที่จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ประกอบกับการที่อาจารย์ใช้เทคนิคในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างนักศึกษาให้มีคุณภาพ โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม สามารถบริหารจัดการเป็นทีมที่ปรึกษาและเสริมสร้างกำลังใจในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการใช้สื่อ เทคโนโลยีและการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในและภายนอกห้องเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ สามารถนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษาเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และเป็นไปตามความต้องการของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ลวงสวาส (2561) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มี 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้บริหาร (X_1) ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_2) ปัจจัยด้านครู (X_3) และปัจจัยด้านผู้ปกครอง (X_4) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณร้อยละ 69.40 ($R = 0.694$) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ร้อยละ 48.10 ($R^2 = 0.481$) (ซึ่ง) นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกภรณ์ เทสินทโชติ (2560) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษา และปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยีสามารถร่วมกันอธิบายความแปรผันของ

อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 50.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรอิสระ พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านครอบครัว คือ รายได้ของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษา คือ วิธีวัดผลประเมินผล และปัจจัยด้านโรงเรียน คือ สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิตา ยอดสาลี และกาญจนา บุญส่ง (2560) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานดา คำมากและภัทราวรรณ สุนทราสี (2558) (ได้) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมการเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา บุญภักดี (2552) พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา มี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี (X_3) และปัจจัยด้านครูผู้สอน ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยสูงที่สุด เหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น จึงควรมีการส่งเสริมให้ครอบคลุมทุกปัจจัย เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการ

ตามคะแนนมาตรฐาน (Beta) เท่ากับ .209, .153, .130 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์หรือผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กิจกรรมและกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง ส่งเสริมหรือพัฒนาสติปัญญา ความสามารถและทักษะต่างๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตต่อไป

1.2 ทำให้ทราบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี (X_3) และปัจจัยด้านครูผู้สอน ซึ่งปัจจัย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับกรวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรูปแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่ถูกต้องชัดเจนและสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นในทุกด้าน

2.2 ควรศึกษาตัวแปรด้านการวิจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ความเครียด ความกดดัน การปรับตัวทางการเรียน พฤติกรรมของผู้สอน ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

2.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจำแนกตามสาขาวิชา หรือระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

เรียนการสอนของอาจารย์และเพื่อเป็นสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องอันจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กานดา คำมากและภัทราวรรณ สุนทราศรี. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- กนกภรณ์ เทสินท์โชติ. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนิษฐา บุญภักดี. (2552). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ฉัตรแก้ว เภาพิเศษ. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ชนิดา ยอดสาลี และกาญจนา บุญส่ง. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2*. วารสารวิชาการ *Veridian E-Journal, Silpakorn University ISSN 1906 – 3431 ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*. 10 (2) พฤษภาคม-สิงหาคม. 1208-1223.
- นวรรตน์ ศึกษากิจ. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม.
- นัฐพล วัฒนสุข. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประยูรศรี บุตรแสนคม, ฐิตดา คำภูแก้ว, สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. (2555). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี : โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ*. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. 7 (21). 35- 47.
- ปราณี กองจินดา. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการ คิดเลขในใจของ นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- ปัญญา กันเกตุ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณภัทร แซ่ไท้ว. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีพญา. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. 13(2), 294- 306.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2548). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแบเนจ เม็นท์.
- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพยาบาลทหารบก. 15(3) : 412-420.
- วรารณ ลวงสวาส. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วนิดา ดีแป้น. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์หุระดับ. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วรพล วิแหลม, วันวิศา วงษ์แหวน. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทยระดับ ชั้นปริคlinik มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ธรรมศาสตร์เวชสาร. 19(2), 155-163.
- สุกฤดา เส็งเข้ม, สำราญ มีแจ้งและเทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร. 21(3), 79-91.
- สุภาพร คำศ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา . (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สุทธภา บุญแซม. (2553). การศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (7E). (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ, สิริศักดิ์ อาจวิชัย และ ภริภา จันทรอินทร์. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- Bloom, B. S. (1976). *Human characteristics and school learning*. McGraw-Hill.
- Prescott, D. (1961). *A Report of the Conference on Child Study*. Bangkok: Chulalongkorn University.